Универзитет у Београду
Филолошки факултет

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 40 Закона о Високом образовању, Наставно-научно веће је на седници одржаној 27. новембра 2017. године донело одлуку којом смо изабрани у Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је Јулија Шапић пријавила под насловом *О систему просторних фрагментизатора као средству исказивања категорије локативности у руском и српском језику*.

2. Састав Комисије:

Др Предраг Пипер, редовни професор за научну област русистика; година избора у звање: 7. 12. 1991; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду.
Др Биљана Марић, доцент за научну област русистика; година избора у звање: 1. 11. 2011; запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду.
Др Јелена Гинић, доцент за научну област русистика; датум избора у звање: 2014; запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

II. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Јулија (Леонид) Шапић је рођена 1975. у Москви (Руска Федерација) где је завршила основну и средњу школу. Године 1998. је дипломирала на Московском државном универзитету „М. В. Ломоносов“ са звањем специјалисте – филолога-слависте, професора српскохрватског језика и словенске књижевности. Током основних студија учествовала је 1995. године на Међународном скупу слависта на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а 1997. је боравила у Београду ради прикупљања грађе за дипломски рад. Диплома је нострификована 1999. године на Универзитету у Београду као одговарајућа дипломи Филолошког факултета и звању професора српског језика и књижевности.

Дугогодишњу праксу у областима наставе и превођења стицала је и усавршавала се у Наставном центру руског језика Московског Државног Универзитета „М. В. Ломоносов“ где је 2011. године стекла додатну специјалност професора руског језика за стране ученике.

Мастер студије је наставила 2014. на универзитету у Београду. Завршни мастер рад „Фразеологизми са семантиком времена у руском и српском језику“ је рађен под менторством проф. др Предрага Пипера и одбрањен је 2015. године. Исте године уписала

се на докторске студије на Филолошком факултету у Београду. Све испите на мастер и докторским студијама положила је са оценом 10.

Током 1999. радила је као преводилац и сарадник Фонда за помоћ народу Југославије „Славомир“ у Москви, а од 2000. се активно бави наставом руског и српског као страног, усменим и писаним превођењем у Москви и Београду.

Почев од 2012. ради као професор руског и српског језика у Руском центру за науку и културу у Београду.

Учествовала је на научним конференцијама: „Одиннадцатый международный симпозиум МАПРЯЛ 2014» (Велико Трново, Бугарска), Международная научная конференция „Основные тенденции развития русского и других славянских языков в современном мире“, 2014. (Трнава, Словачка), Научни симпозијум у оквиру 55. скупа слависта Србије, 2017. (Београд, Србија), III Международный Ливадийский форум “Русский мир и русский язык: исторические корни, направления развития“, 2017. (Јалта, Русија).

III. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Шапић, Јулија Л. „О просторним фрагментизаторима у руском језику.“ *Славистика*, 2017. (у штампи).

У коауторству:

Кузьменкова В.А., Шапич Ю.Л. «Грамматика русских народных сказок». Основные тенденции развития русского и других славянских языков в современном мире. Сборник научных трудов по материалам международной научной конференции 15-16 мая 2014 г. (2014): 190-196.

Кузьменкова В.А., Шапич Ю.Л. «Лингвокултурологический потенциал русских сказок (в аспекте преподавания русского языка как иностранного).» МАПРЯЛ 2014. Одиннадцатый международный симпозиум. Доклады и сообщения (2014): 483-487.

Преводи:

И. Ивић „Човек као Animal symbolicum“ (Казань: ЦСГО, РОКС, 2016. – 388 стр.);

И. Шпадијер „Светогорска баштина. Манастир Хиландар и стара српска књижевност“ (Београд: Чигоја штампа, 2015. – 242 стр.).

IV. ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија закључује да Јулија Шапић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за славистику.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

Обележавање просторних односа предлошко-падежним конструкцијама у савременом руском и савременом српскохрватском књижевном језику // Прилози проучавању језика (Нови Сад). – ISSN 0555–1137. – 13/14 (1977–1978), 1–51.

Заменички прилози са значењем места и правца у руском, пољском и српскохрватском језику // *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*. – ISSN 0352–5724. – 21, 1 (1978), 63–82.

Локалистская теория падежей и функциональная грамматика русского языка как иностраннного // *Русский язык за рубежом* (Москва). – 6 (1986), 79–83.

Прилозите со пространствено значење во македонскиот јазик // *Литературен збор* (Скопје). – ISSN 0024–4791. – 30, 2 (1986), 3–13.

Language in space and space in Language // *Yugoslav General Linguistics* / selected, edited, and introduced by Milorad Radovanović. – Amsterdam : John Benjamins, 1988. – 241–263.

Tertium comparationis u konfrontativnim i tipološkim opisima slovenskih jezika // *IV simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja : Novi Sad, 8. i 9. decembar 1989 : zbornik radova*. – Novi Sad : Filozofski fakultet, 1991. – Str. 15–23.

Хронотоп текста као функционално–семантичка категорија српскохрватског језика : проблеми моделирања // *Научни састанак слависта у Вукове дане*. – ISSN 0351–9066. – 20, 2 (1991), 23–31.

Категориальная ситуация временной локализации и семантика темпоральных прилагательных в русском и сербском языках // *Зборник Матице српске за славистику*. – ISSN 0352–5007. – 43 (1993), 97–103.

О српским и руским политичким метафорама просторних односа // *Славистика*. – ISSN 1450–5061. – 1 (1997), 21–30.

В трехмерном пространстве языкознания: и за его пределами // *Язык и культура : факты и ценности : в честь академика Ю. С. Степанова*. – Москва, 2001. – Стр. 120–128.

Граматика границе // *Јужнословенски филолог : у част академика Милке Ивић*. – 64 (2008), 307–322.

О реченицама са спацијалном клаузом у српском језику / Јужнословенски филолог : посвећен академику Ирени Грицкат. ISSN 0350–185X. 66 (2010) 387–406.

Jezik i prostor. – 2. dopunjeno izd. – Zemun : Biblioteka XX vek ; Beograd: Čigoja štampa, 1997. – 220 str. ; 17 cm. – (Biblioteka XX vek ; 91)

Категоријални комплекс локализације. // У књ.: *Синтакса савременога српског језика : проста реченица* / Предраг Пипер, Ивана Антонић, Владислава Ружић, Срето Танасић, Људмила Поповић; у редакцији академика Милке Ивић. – Нови Сад: Матица српска; Београд: Београдска књига, Институт за српски језик, 2005. – Стр. 771-830.

Граматика руског језика : *у поређењу са српском*. – Треће издање. – Београд : Завет, 2012. – 340 стр.

Српски језик. – У књ.: В. Малџијева, З. Тополињска, М. Ђукановић, П.Пипер, *Јужнословенски језици : граматичке структуре и функције* / у редакцији Предрага Пипера. – Београд : Београдска књига, 2009. – Стр. 381-534.

Комисија сматра да проф. др Предраг Пипер испуњава услове за ментора ове докторске дисертације.

VI. ОЦЕНА О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације наслова тезе:

Будући да ће се Јулија Шапић у својој докторској дисертацији бавити контрастивном анализом система просторних фрагментизатора у дата два савремена словенска књижевна језика, Комисије сматра да наслов *О систему просторних фрагментизатора као средству исказивања категорије локативности у руском и српском језику*, који је предложила Јулија Шапић, у основи добро одражава предмет дисертације, али да би формулација наслова могла бити сажетија, а да ништа не изгуби од информативности. Стога Комисија предлаже да се наслов тако преформулише да гласи: *ПРОСТОРНИ ФРАГМЕНТИЗАТОРИ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ У ПОРЕЂЕЊУ СА СРПСКИМ*. Комисија сматра да би тако формулисан наслов оптимално репрезентовао суштину предложене теме истраживања.

2. Оцена предмета (проблема) истраживања:

Предмет дисертације *ПРОСТОРНИ ФРАГМЕНТИЗАТОРИ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ У ПОРЕЂЕЊУ СА СРПСКИМ* припада актуелној проблемској области у савременој лингвистичкој русистици и славистици јер је семантичка категорија простора данас међу највише проучаваним семантичким категоријама у словенским језицима.

Тако замишљена дисертација одликовала би се такође иновативношћу пошто до сада није било сличног истраживања ни у науци о руском језику ни у науци о српском језику ни у другим гранама лингвистичке славистике, него су досадашња врло ретка проучавања просторних фрагментизатора по правилу имала за предмет само поједине и малобројне фрагментизаторе.

Дисертација *ПРОСТОРНИ ФРАГМЕНТИЗАТОРИ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ У ПОРЕЂЕЊУ СА СРПСКИМ* имала би научно релевантан предмет јер се просторни фрагментизатори одликују развијеношћу системских односа, високом фреквентношћу употребе и јаким метафоричким потенцијалом.

3. Библиографија прелиминарних истраживања:

Јулија Шапић је приложила прелиминарни списак литературе од 104 библиографске јединице:

1. Arista, Javier Martín, and Ana Ibáñez Moreno. "Deixis, Reference, and the Functional Definition of Lexical Categories." *Atlantis* 26.no. 2 (2004): 63–74. <www.jstor.org/stable/41055161>.
2. Boroditsky, Lera. "How language shapes thought." *Scientific American* 304.2 (2011): 62-65. <http://isites.harvard.edu>.
3. Girju, Roxana, et al. "Classification of Semantic Relations between Nominals." *Language Resources and Evaluation* (2009): 105–121. 7 10 2017. <www.jstor.org/stable/27743606>.
4. Jackendoff, Ray. "Parts and boundaries." *Cognition* 41.1 (1991): 9-45. <[PDF] psu.edu>.
5. Knauff, Markus, Reinhold Rauh, Jochen Renz. "A cognitive assessment of topological spatial relations: Results from an empirical investigation." *Spatial Information Theory A Theoretical Basis for GIS* (1997): 193-206. <semanticscholar.org>.

6. Landau, B., Jackendoff, R. "What and where in spatial language and spatial cognition." *Behavioral and Brain Sciences* 16 (1993): 217–238.
7. Levinson, Stephen C., Sérgio Meira. "'Natural Concepts' in the Spatial Topologial Domain--Adpositional Meanings in Crosslinguistic Perspective: An Exercise in Semantic Typology." *Language* 79.3 (2003): 485-516. <muse.jhu.edu>.
8. Pederson, Eric, et al. "Semantic Typology and Spatial Conceptualization." *Language* (1998): 557–589. 7 10 2017. <www.jstor.org/stable/417793>.
9. Pederson, Eric, Eve Danziger, David Wilkins, Stephen Levinson, Sotaro Kita, Gunter Senft. "Semantic typology and spatial conceptualization." *Language* (1988): 557-589.
10. Piper, Predrag. *Jezik i prostor*. Beograd: Biblioteka XX vek, 1997.
11. —. "O psiholongvističkim osnovama opozicije unutra/spolja kao mogu'eg konstitutivnog faktora sistema semantičkih kategorija." *Godišnjak Saveza društava za primenjenu lingvistiku Jugoslavije 7-8* (1984): 293-291.
12. —. *Zamenički prilozi: gramatički status i semantički tipovi*. Novi Sad: Institut za strane језике, 1983.
13. Samardžić, Ana. „Predloško-padežne konstrukcije sa semantičkom komponentom unutrašnjosti u srpskom i slovenačkom jeziku.“ *Zbornik za jezike i književnosti filološkog fakulteta u Novom Sadu* God. 3.3 (2013). <http://epub.ff.uns.ac.rs/index.php/zjik/article/view/656>.
14. Šarić, Ljiljana. "Prostor u jeziku i metafora: kognitivnolingvističke studije o prefiksima i prijedlozima." Jasenski i Turk, 2014. 7 10 2017. <fsb.unizg.hr>.
15. Talmy, Leonard. "How language structures space." *Spatial orientation*. Springler, 1983. 225-282. 4 10 2017. <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.720.5213&rep=rep1&type=pdf>.
16. Zlatev, Jordan. "Spatial semantics." *The Oxford handbook of cognitive linguistics*. Oxford: Oxford University Press, 2007. 318-350. <pdfs.semanticscholar.org>.
17. Zwarts, Joost. "From N to N: The Anatomy of a Construction." *Linguistics and Philosophy* 36.no 1 (2013): 65–90. 7 10 2017. <www.jstor.org/stable/23434187.>.
18. Адамовић, Мирјана. „Просторна значења придева верхний/горњи – нижний/ доњи у руском и српском језику.“ *VII Међународни симпозијум Достигнућа и перспективе конфронтационог проучавања руског и других језика.* (2012): 7. <http://www.slavistickodrustvo.org.rs>.
19. Антонић, Ивана. "Синтакса и семантика падежа." *Синтакса савременог српског језика: проста реченица* (2005): 119-300.
20. Апресян, Ю. Д. «Значение и оттенок значения.» *Известия АН СССР. Отделение литературы и языка* Т. XXXII. .4 (1974б): 320-330.
21. Апресян, Ю.Д. «Дейксис в лексике и грамматике и наивная модель мира.» *Семиотика и информатика, Opera selecta, сборник научних статей* 35 (1997): 272-298.
22. —. *Идеи и методы современной структурной лингвистики (краткий очерк)*. Москва: Просвещение, 1966.
23. —. *Лексическая семантика (синонимические средства языка)*. Москва: Наука, 1974а.
24. Арапова, Г.У. "Концепт, понятие и значение слова." *Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований* 1-4 (2016): 591-593. <https://elibrary.ru/contents.asp?issueid=1559549&>.

25. Арутюнова, Н.Д., Левонтина, И.Б., ред. *Логический анализ языка. Языки пространств*. Москва: Языки русской культуры, 2000.
26. Ачкасова, Тамара Довлетчериевна. "Особенности языкового структурирования пространства." *Вестник Адыгейского государственного университета* 1 (2006): 202-203.
27. Бескровная, Виктория Владимировна. "Функционально-семантическое поле локативности в современном английском языке в сопоставлении с русским языком : диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук ." Ростов-на-Дону, 2005. <http://diss.rsl.ru/diss/05/0703/050703034.pdf>.
28. Богданова, Светлана Юрьевна. "Концептуализация и реконцептуализация пространственных отношений (схема «контейнер»)." *Вопросы когнитивной лингвистики* 1 (2006).
29. Богуславская, О.Ю. «Динамика и статика в семантике пространственных прилагательных.» *Логический анализ языка. Языки пространств*. Ред. Н. Д., Левонтина, И. Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000. 20-29.
30. Болдырев, Н.Н. «Антропоцентричность языка с позиций разных культур.» *Материалы III-й междунар. науч.конф. "Филология и культура". В 3 ч. Ч.1.* (2001): 15-20.
31. Болдырев, Н.Н. «Отражение пространства деятеля и пространства наблюдателя в высказывании.» *Логический анализ языка. Языки пространств*. Ред. Н.Д., Левонтина, И.Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000.
32. "Большой академический словарь русского языка: в 30 т." Vols. 1-23? Санкт-Петербург: Наука, 2004-...?
33. Бондарко, А. В, и др. *Теория функциональной грамматики. Локативность. Бытийность. Поссесивность. Обусловленность*. Санкт-Петербург: Наука, 1996.
34. Варламов, Михаил Владиславович, Марина Петровна Варламова. "Топологические модели прототипической семантики английских предлогов." *Язык. Словесность. Культура [научный журнал]* 2 (2011): 38-51.
35. Вежбицкая, Анна. «Из книги "Семантика: примитивы и универсалии".» Вежбицкая, Анна. *Семантические универсалии и описание языков*. Ред. Т.Б. Булыгина. Перев. А.Д. Шмелев. 1999. 3-88.
36. —. *Семантические универсалии и описание языков*. Ред. Т.В. Булыгина. Перев. А.Д. Шмелев. Москва: Языки русской культуры, 1999.
37. Вежбицкая, Анна. «Что значит имя существительное? (или: Чем существительные отличаются по значению от прилагательных?).» Вежбицкая, Анна. *Семантические универсалии и описание языков*. Ред. Т.В. Булыгина. Перев. И.Д. Шмелев. Москва: Языки русской культуры, 1999. 91-133.
38. Виноградов, В. В. *Русский язык. (Грамматическое учение о слове)*. Ред. Г.А. Золотова. 4. Москва: Русский язык, 2001. <http://slovari.ru>.
39. Воронина, Т.М. "Развитие значений слов с семантикой границы в современном русском языке (в контексте синонимии)." *Основные тенденции развития русского и других славянских языков в современном мире. Сборник научных трудов по материалам международной научной конференции 15-16 мая 2014 г.* (2014): 67-72.
40. Всеволодова, М.В., Владимирский, Е.Ю. «Способы выражения пространственных отношений в современном русском языке.» Москва: Русский язык, 1982.

41. Гак, В. Г. «Пространство вне пространства.» *Логический анализ языка. Языки пространств.* Ред. Н. Д., Левонтина И. Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000. 127-134.
42. Гак, В. Г. «Функционально-семантическое поле предикатов локализации.» Бондарко, А. В. *Теория функциональной грамматики. Локативность. Бытийность. Посессивность. Обусловленность.* Санкт-Петербург: Наука, 1996. 6-26.
43. Гжегорчикова, Рената. «Понятийная опозиция верх-низ (пол. ’wierzch' - 'spyd’) и языковая модель пространства.» *Логический анализ языка. Языки пространств.* Ред. Н. Д., Левонтина, И. Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000. 78-83.
44. Григорьева, Татьяна Владимировна. "Метафорическая оппозиция верх низ как способ языковой интерпретации действительности." *Вестник Волгоградского государственного университета. Серия 2: Языкознание 2* (2014): 33-38. <[HTML] cyberleninka.ru>.
45. Ермакова, О.П. «Пространственные метафоры в русском языке.» *Логический анализ языка. языки пространств*. Москва, 2000. 289-298.
46. Ефремов, В.А. «Теория концепта и концептуальное пространство.» *Известия РГПУ им. А.И. Герцена* 104 (2009).
47. Иванова, Ольга Яковлевна. "Лингвокультурная специфика словообразовательной категории локативности: На материале русского и английского языков : диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук." Ставрополь , 2004.
48. Ивашкевич, Ирина Николаевна. "К проблеме категоризации пространственного опыта." *Труды факультета международных отношений* 1 (2010): 185-189. <[PDF] bsu.by>.
49. Ильичёв, Л. Ф., Федосеев, П. Н., Ковалёв, С. М., Панов, В. Г., ред. *Философский энциклопедический словарь*. Москва: Советская энциклопедия, 1983. <http://dic.academic.ru>.
50. Кашкин, В. Б. "Метафорическое осмысление перевода: кандидатская диссертация." <science.vsu.ru>.
51. Киршова, Маријана. *Nomina loci у савременом српском језику*. Подгорица: Универзитет Црне Горе, 1999.
52. Киселева, Светлана Владимировна. "Отношения «части и целого», выраженные предикатами партитивной семантики (когнитивный аспект)." *Известия Российского государственного педагогического университета им. АИ Герцена* 7.21-1 (2006). <https://cyberleninka.ru/article/n/otnosheniya-chasti-i-tselogo-vyrazhennye-predikatami-partitivnoy-semantiki-kognitivnyy-aspekt>.
53. Кобозева, И. М. "Как мы описываем пространство, которое мы видим: форма объектов." (2000). 4 10 2017. <http://www.dialog-21.ru/en/digest/2000/articles/kobozeva/>.
54. —. *Лингвистическая семантика*. Москва: Эдиториал УРСС, 2000.
55. Кобозева, И.М. «Грамматика описания пространства.» *Логический анализ языка. Языки пространств* . Ред. Н. Д., Левонтина И. Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000. 151–162 .
56. Корнева, В.В. «Лингвистика на просторах пространства (обзор публикаций последних лет).» *ВЕСТНИК ВГУ, Серия: Лингвистика и межкультурная коммуникация* 1 (2006): 154-164.

57. Костюшкина, Г.М., Л.Г.Озонова, А.А.Попова, М.А.Федотова, С.А.Фетисова, А.И.Фофин, Д. В.Эрдынеева. *Концептуализация и категоризация в языке*. Иркутск: Иркутский государственный лингвистический университет, 2006.
58. Кронгауз, М. А. *Семантика*. Москва: Академия, 2005.
59. Кубрякова, Е. С. «О понятиях места, предмета и пространства.» *Логический анализ языка. языки пространств*. Ред. Н. Д., Левонтина И. Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000. 84-92.
60. Л.Н., Федосеева. "Денотативные функции слов в русском предложении (на примере функционирования локативов)." *Вестник Рязанского государственного университета им. С.А. Есенина. 2016* 4 (53) (2016). 7 10 2017. <https://cyberleninka.ru/article/n/denotativnye-funktsii-slov-v-russkom-predlozhenii-na-primere-funktsionirovaniya-lokativov>.
61. Лакофф, Джордж, Джонсон, Марк. *Метафоры, которыми мы живем*. Перев. А. Н., Морозова, А.В. Баранов. Москва: Едиториал УРСС, 2004.
62. Лебедева, Л.Б. «Семантика "ограничивающих" слов.» *Логический анализ языка. Языки пространств*. Ред. Левонтина, И.Б. Арутюнова Н.Д. Москва: Языки русской культуры, 2000. 93-97.
63. Левонтина, И. Б., Шмелев, А. Д. «Родные просторы.» *Ключевые идеи русской языковой картины мира*. Ред. Анна А., Левонтина, И. Б., Шмелев, А. Д. Зализняк. Москва: Языки славянской культуры, 2005. 64-75.
64. Лотман, Ю.М. *Внутри мыслящих миров. Человек - текст - семиосфера - история.* Москва: Языки русской культуры, 1999.
65. Маляр, Татьяна Николаевна. "О межъязыковых сопоставлениях в семантике." *Вестник Московского государственного лингвистического университета* 532 (2007).
66. Меденица. «Локальные наречия с корнем -нутр- в русском и их эквиваленты в сербском языке.» *Научный диалог* 11 (47) (2015): 19-30. <http://nauka-dialog.ru/assets/userfiles/2066/19-30_Medenica_ND_2015_11(47)_.pdf>.
67. Меденица, Лука. „Контрастивни опис незаменичких прилога са просторним значењем у руском и српском језику (прилози са значењем оријентир је унутрашњост локализатора).“ *Славистика* XVI (2012): 168-174.
68. —. „Незаменички прилози са просторним значењем у руском и српском језику (оријентир је одређен левом/десном страном локализатора).“ *Славистика* XVII (2013): 308-313.
69. —. "Незаменички прилози са просторним значењем у савременом руском и српском језику: докторска дисертација." Београд, 2014.
70. Ожегов, С.И., Шведова, Н.Ю., ред. *Толковый словарь русского языка.* Москва: Азбуковник, 1999.
71. Панков, Федор Иванович. «Функционально-семантическая категория адвербиальной локативности и система значений пространственных наречий (фрагмент лингводидактической модели русской грамматики).» *Вестник Московского университета. Серия 9: Филология* 5 (2010). <[PDF] elibrary.ru>.
72. Пете, Иштван. «Пространственность, предлоги, локальные отношения, картины мира и явления ассиметричности.» *Вестник Московского университета. Сер 9: Филология* 3 (2004): 59-67.
73. Пипер, Предраг. *Граматика руског језика у поређењу са српском. - Друго измењено издање*. Београд: Завет, 2005.

74. —. "Заменички прилози са значењем места и правца у руском, пољском и српскохрватском језику." *Зборник за филологију и лингвистику* (1972): 63-82.
75. —. "Заменички прилози у руском, пољском и српскохрватском језику: докторска дисертација." Нови Сад, 1982.
76. —. *Заменички прилози у српскохрватском, руском и пољском језику (семантичка студија)*. Београд: Институт за српскохрватски језик; Библиотека јужнословенског филолога, 1988.
77. —. "Категоријални комплекс локализације - спациалност." *Синтакса савременог српског језика: проста реченица* (2005): 714-744.
78. Пипер, Предраг. "О когнитивнолингвистичким и сродно усмереним проучавањима српског језика." Пипер, уредник Предраг. *Когнитивнолингвистичка проучавања српског језика*. Београд: САНУ, 2006. 9-46.
79. Пипер, Предраг. „О поређењу граматичких структура руског и српскохрватског језика.“ *Лингвистичка русистика, студије и чланци*. Београд: Филолошки факултет, 2012б. 37-66. текст.
80. Пипер, Предраг. „О предлозима са спацијалним значењем.“ Пипер, Предраг. *Лингвистичка русистика, студије и чланци.* Београд: Филолошки факултет, 2012а. 109-191. 2012.
81. Пипер, Предраг. „О придевима са темпоралним значењем.“ *Лингвистичка русистика, студије и чланци*. Београд: Филолошкии факултет, 2012. 195-206.
82. —. „О простору у српској језичкој слици света.“ *Slavistična revija* 62 (2014): 275–294.
83. —. "Обележавање просторних односа предлошко-падежним конструкцијама у савременом руском и савременом српскохрватском књижевном језику." *Прилози проучавању језика* 13/14 (1977-1978): 1-51.
84. Подлесская, В.И., Рахилина, Е.В. ««Лицом к лицу».» *Логический анализ языка. Языки пространств.* Ред. Н.Д., Левонтина, И.Б. Арутюнова. Москва: Языки русской культуры, 2000. 98-107.
85. Поповић, Људмила. „Посматрач и његова улога у концептуализацији просторних односа у језику (на примеру контрастивне анализе глагола кретања у српском и украјинском језику).“ *Славистика* XIII (2009): 399-409.
86. Расулић, Катарина. *Језик и просторно искуство. Концептуализација вертикалне димензије у енглеском и српскохрватском језику.* . Београд: Филолошки факултет, 2004.
87. —. "Тако близу, а тако далеко: о метафоричкој концептуализацији заснованој на појмовима близу и далеко." *Когнитивнолингвистичка проучавања српског језика* (2006): 231-260.
88. Рахилина, Е. В. "Когнитивная семантика: Истории. Персоналии. Идеи. Результаты." *Семиотика и информатика.* 36 (1998): 274-323.
89. Рахилина, Е. В. "Локативность и вопрос." Бондарко, А. В. *Теория функциональной грамматики. Локативность. Бытийность. Поссессивность. Обусловленность*. Санкт-Петербург, 1996. 27-51.
90. Рахилина, Е.В. *Когнитивный анализ предментых имен. Семантика и сочетаемость.* Москва: Русские словари, 2008.
91. Рахилина, Е.В., Плунгян, В.А. «О лексико-семантичкой типологии.» (б.д.). <http://aquamotion.narod.ru/3-Rakhilina-Plungian.pdf>.
92. "Речник српскога језика." Нови сад: Матица српска, 2011.

93. Сегал, Н.А. "Пространственная семантика текста: способы реализации и модели восприятия." *Ученые записки Таврического национального университета им. В.И. Вернадского. - -Серия “Филология Социальные коммуникации* 24 (63) (2011): 300-305. <http://sn-philolsocom.crimea.edu>.
94. *Словарь современного русского литературного языка: в 17 т.* М., Л.: Издательство АН СССР, 1948-1965.
95. Соловьева, Наталия Владимировна. "Оппозиция как объект теоретического исследования (на материале английского языка)." *Филологические науки. Вопросы теории и практики* 4-2 (46) (2015).
96. Сонник, Н. С. «Концептуализация пространства в русской языковой картине мира.» *Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Мовознавство 20* 2012: 211-216. <http://movoznavstvo.com.ua>.
97. Тамбиева, Ф. А. «Взаимоотношения языка, текста и пространства.» *Университетские чтения*. Пятигорск: ПГЛУ, 2009. 1 02 2016 г. <http://www.pglu.ru>.
98. Тимченко, Анастасия Георгиевна. "Вербализация сторон света в русских говорах Красноярского края (бинарные оппозиции «Восток-запад»,«Юг-север»)." *Вестник Кемеровского государственного университета* 2-4 (62) (2015): 175-178.
99. —. "Семиотические оппозиции «Верх–низ» и «Далеко–близко» как средство формирования представлений о пространстве (на материале говоров Красноярского края)." *Вестник Красноярского государственного педагогического университета им. ВП Астафьева* 1 (23) (2013): 289-294. <[HTML] cyberleninka.ru>.
100. Топоров, Владимир Николаевич. "Пространство и текст." Топоров, Владимир Николаевич. *Текст: семантика и структура*. 1983. 227-284.
101. Федосеева, Лариса Николаевна. «Категория локативности в современном русском языке: докторская диссертация.» Москва, 2013. 7 10 2017 г. <http://www.dissercat.com/content/kategoriya-lokativnosti-v-sovremennom-russkom-yazyke#ixzz4uqZfDQ6u>.
102. —. «Локативность как одна из важнейших категорий русской лингвокультуры.» *Вестник Российского университета дружбы народов. Серия: Лингвистика* 2 (2012): 43-50.
103. Шведова, Н. Ю., ред. *Русский семантический словарь*. Москва: Азбуковник, 1998. <http://www.slovari.ru/default.aspx?s=0&p=235>.
104. Яковлева, Е.С. *Фрагменты русской языковой картины (модели пространства, времени и восприятия)*. Москва: Гнозис, 1994
105.

4. Циљеви истраживања, хипотезе и очекивани резултати:

Основни циљ дисертацијског истраживања Јулије Шапић био би контрастивни опис просторних фрагментизатора у руском и српском језику, као и анализа и објашњење принципа на којима је тај подсистем организован и начина на који његове јединице функционишу. Циљ рада је тиме јасно формулисан у смеру у којем дато истраживање може дати релевантне резултате. У вези с тим у пријави је умесно наглашено да би у дисертацији такође били размотрени парадигматски и синтагматски односи између тог подсистема и других, сродних подсистема јединица којима се изражавају просторна значења у руском и српском језику.

Основне хипотезе у дисертационом истраживању *ПРОСТОРНИ ФРАГМЕНТИЗАТОРИ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ У ПОРЕЂЕЊУ СА СРПСКИМ* добро су формулисане и представљају солидну основу за истраживање које у оквиру рада на дисертацији која се пријављује треба обавити. Те хипотезе су да је систем просторних фрагментизатора у руском и српском језику организован у виду хијерархизованих семантичких опозиција, и привативних и еквиполентних, са опозицијом „интралокализованост“ / „екстралокализованост“ као базичном; да већина јединица у том систему означава просторни оријентир у денотираној ситуацији просторне локализације, док су локализатор и објекат локализације означени неким другим деловима реченице; да постоји висок степен сличности не само између просторних фрагментизатора у руском и српском језику него и између просторних фрагментизатора, с једне стране, и просторних предлога, префикса и прилога, с друге стране, у оба језика, што ће захтевати поред контрастивних и мултилатерална поређења у сваком језику понаособ. Све те хипотезе могуће је и теоријски и емпиријски проверити и оснажити да би се дошло до научно вредних закључака.

Дисертационо испитивање просторних фрагментизатора у савременом руском књижевном језику у поређењу са српским на валидном и репрезентативном корпусу, требало би да резултира исцрпним, прецизним и добро документованим увидом у те језичке подсистеме просторних фрагментизатора у савременом руском и савременом српском књижевном језику. Тим главним очекиваним резултатом били би обухваћени и други, ужи резултати тако замишљене дисертације, који би могли бити корисни за будућа шира лексиколошка, лексикографска и граматичка проучавања словенских језика.

Може се са доста основа очекивати да би дисертационо истраживање *ПРОСТОРНИ ФРАГМЕНТИЗАТОРИ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ У ПОРЕЂЕЊУ СА СРПСКИМ* дало резултате који би били релевантни како за науку о руском језику и науку о српском језику, узете понаособ, тако и за контрастивно проучавање словенских језика, за испитивање природе односа у лексичким подсистемима, за лексикографски опис просторних фрагментизатора у руском и српском језику, као и за проучавање њихових синтаксичких функција.

У својој пријаве теме за докторску дисертацију Јулија Шапић истиче да су проблематика исказивања просторних значења и просторне метафоре стално подстицајни за лингвистичка истраживања, посебно у светлу владајуће антропоцентричне лингвистичке парадигме. Током развоја лингвистичке науке отварају се нови аспекти проучавања семантичке категорије простора који се данас разматрају у теоријским оквирима когнитивне лингвистике.

На материјалима различитих језика констатовано је да речи и конструкције са просторним значењем уступају своје градивне елементе другим семантичким категоријама – темпоралности, каузалности и др. Списак семаничких примитива А. Вежбицке (Вежбицкая 1999: 18) илуструје да су просторни појмови когнитивне природе, што потврђују бројна когнитивнолингвистичка истраживања – на пример, објављена у збирци „Логический анализ языка. Языки пространств“ (Арутюнова 2000). Са друге стране, међујезички контакти откривају одређена непоклапања језичких реализација мисаоне категорије простора која се јављају чак и код блискосродних језика. Такав је случај код руског и српског језика – на пример, именице са значењем просторних фрагмената *перед* и *зад* само су делимично подударни у руском и српском језику и поред изражене међујезичке сличности. Узрок томе је како у језичким средствима различитих нивоа, тако и у различитим сликама света њихових говорника, који структурирају стварност на различите начине.

У својој књизи „Лексическая семантика“ Ј. Д. Апресјан још 1974. предлаже, како наводи, „нацрт“ анализе групе речи са просторним значењем у руском језику (Апресян 1974а: 58-59, 109-113). Основне лексеме са просторним значењем се посматрају кроз призму апсолутне и релативне оријентације, а закључци о начину одређивања оријентације преко „наивне слике света“ (Апресян 1974б) се и данас разрађују у истраживањима у области семантике, прагматике и других лингвистичких и интердисциплинарних области, од којих је посебно интересантна лингвистичка топологија. У раду М. В. Всеволодове и Е. Ј. Владимирског „Способы выражения пространственных отношений в современном русском языке“ (Всеволодова 1982) фокус је на именичким средствима за изражавање просторног значења у њиховим предлошким и беспредлошким облицима, у оквиру лексичко-синтаксичке категорије места. Велики допринос истраживању простора је дао В. Г. Гак (1996), чије истраживање функционално-семантичког поља предиката локализације представљено у делу, посвећеном локативности у оквиру Теорије функционалне граматике А. В. Бондарка (1996), где је такође објављено и истраживање Е. В. Рахилине „Локативность и вопрос“. Различитим питањима локативности на материјалима руског језика бавили су се И. М. Кобозева (2000), Е. С. Кубрјакова (2000) и многи други. Истичу се и радови са поређењем на нивоу концепата словенских језика, на пример, истраживање просторних појмова на материјалу руског и пољског језика Ренате Гжегорчикове (2000).

На материјалу српског језика и српског у поређењу са другим словенским језицима, питањима просторних односа се највише бавио Предраг Пипер почев од седамдесетих година XX века (најранији радови су објављени 1977-78; 1982 и др). Његова концепција простора у језику, иако у многим ставовима подударна ставовима руских колега (М. В. Всеволодове, В. Г. Гака и других), нашла је свој одраз у оригиналној теорији семантичких локализација (у даљем тексту ТСЛ) која ни данас, у ери развоја когнитивних наука, не губи на актуелности (см. Пипер 2006; 2012а; 2012б; 2014). ТСЛ је постала теоријски основ и полазиште и за бројне радове и докторске дисертације других аутора (Поповић 2003; Павловић 2004; Сегеди 2006; Николић 2012, Меденица 2014, Адамовић 2016 и др.). ТЛС одликује разрађен појмовно-терминолошки апарат који укључује *ситуацију локализације* у којој учествују *објекат локализације*, *локализатор* и *оријентир*. Локализованост објекта се одређује оријентационим критеријумима хоризонтално / вертикално, централно / периферно, фронтално / латерално итд. Концептуални апарат ТСЛ укључује и обележје усмерености (директивности) објекта. Многе морфолошке категорије учествују у исказивању просторних значења, а неке од њих – префикси, предлози и прилози – темељно су испитане у оквирима ТСЛ. У категорије које до сада нису испитиване као самостални језички подсистем кроз матрицу ТСЛ спадају именице са семантиком простора и, уже гледано, просторних фрагмената. У складу са тим, ово истраживање биће усредсређено на *просторне фрагментизаторе* на материјалу руског и српског језика.

Термин *фрагментизатор,* или *просторни фрагментизатор* (у даљем тексту ПФ) уводи у лингвистички терминосистем Предраг Пипер (см., нпр., Piper 1997), и тај термин ће престављати један од кључних појмова у будућем истраживачном раду. Иако се тај термин спорадично јавља у новије време у радовима неких других аутора (Ж. Бошњаковић, Д. Урошевић 2010; Jovović 2015; Badurina, Pranjković 2016), његово значење се не подудара са значењем неодвојивог просторног фрагмента у каквом га је П. Пипер употребљавао. Да се избегну нејасноће у тумачењу термина, формулисана је дефиниција истог: под ПФ подразумевамо речи и изразе који означавају делове неког унутрашњег или

спољашњег простора, а који не могу бити релативно засебан простор, него су само фрагменти неке просторне целине. Неопходно је напоменути да ни у руској лингвистичкој грађи није пронађен сазвучни термин са адекватним значењем, тако да ћемо на руском прихватити сазвучни еквивалент *пространственный фрагментизатор* (у енглеском језику се предлаже радни термин *spatial fragmentizer*).

Критеријум одабира инвентара ПФ је семантички. У прелиминарном истраживању издвојена је група ПФ у руском језику: *близина, близь, бок, боковая сторона, верх, верхняя сторона, верхушка, вершина, внешность, внутренность, высь, глубина, глубь, далёко, даль, зад, задняя сторона, изнанка, изнаночная сторона, левая сторона. лицевая сторона, лицо, нижняя сторона, низ, перед, передняя сторона, периферия, правая сторона, середина, сторона, тыл, угол, фронт, центр, ширина, ширь.* (Напомена: списак ПФ који се овде наводи није коначан и подложан је променама у зависности од резултата анализе корпуса руског и српског језика и лексикографске грађе.) У складу са дефиницијом, дво- и тродимензионални *углы стола / шкафа* су инхерентни фрагменти целина и као такви не могу да се замисле као засебни одвојиви делови простора са сопственим границама, за разлику од делова које означавају речи *ножка стола* и *дверца шкафа*. *Внутренность ящика* не постоји одвојено од денотата *ящика*, нити *лицо* и *изнанка ткани* у значењу ’унутрашња и спољашња површина’ одвојено од *ткани*. *Поверхность воды* има статус уопштеног дела просторне целине и представља њен неопредмећени фрагмент. Када су делови одвојиви, немају високу општост денотата, односно, када су опредмећени, тада је однос „део-целина“ ближи домену категорије партитивности. Тако, делови растављеног ормара, означени (нпр. у упутству за склапање) као *бочна страна*, *доња страна* и *предња страна*, без обзира на ознаку не задовољавају критеријуме ПФ. Ван граница замишљеног поља ПФ остају и *ручка* и *носик чайника* као референти опредмећеног денотата, док су *поверхность* или *внутренность* неодвојиви фрагменти. Према дефиницији ПФ, у њихову групу не спадају дводимензионални појмови као што су у руском *высота*, *длина*, *ширина* и сл. употребљени у значењу мерних јединица (за разлику од, нпр., *высота* у значењу ’простор у висини’).

Инвентар издвојених ПФ је у првом раду посвећеном теми будућег истраживања приказан у табели која илуструје пропозиције ТСЛ. На примерима се показало да идентични ПФ (нпр. *сторона*, *поверхность*) могу бити носиоци различитих значења ТСЛ, што одговара високом степену њихове општости, као и контекстуалној и оријентационој зависности задатој другим параметрима. Рецимо, у синтагмама *на поверхности*, *над поверхностью, под поверхностью, (оторваться) от поверхности* оријентацију не одређује само ПФ *поверхность*, већ предлог са ПФ у саставу предлошко-падежне конструкције са адвербијалним значењем места или правца. Иако се ПФ могу посматрати као фрагменте локализатора, њихова улога је прецизирање оријентационог параметра: уп. *встречаемся в центре зала* (*метро*) у односу на *встречаемся в зале*. На тај начин ПФ врше функцију саставног дела двочланог или вишечланог облика означавања оријентира.

Синтагматски приступ је показао да се ПФ могу употребљавати уз целину чији су део и да је у том случају карактеристична употреба облика партитивног генитива: *сторона дома*. Међутим, ПФ се такође могу јављати и самостално када се целина подразумева: *на поверхности плыло пятно нефти*. Искази уопштеног карактера обично не садрже ПФ: уп. *ручка на столе* / *ручка на поверхности стола*; *стоять у обрыва* / *стоять на краю обрыва*. Функција прецизирања доприноси терминологизацији ПФ: *в полости рта, нижняя поверхность языка*; експресивизацији и интензификацији: *на* (*самом*) *краю*

обрыва. Употреба ПФ може да премести смисаоне акценте: у синтагмама попут *на поверхности воды* именички ПФ су на првом месту, док је назив целине необавезни подразумевани пратилац (*поверхности чего?*) или носилац атрибутивне функције (*на какой поверхности?*). Неки од ПФ делују као да су релативно просторно самостални: *опуститься на глубину, взмыться в синюю высь*, мада се и они уклапају у антропоцентричну парадигму.

ПФ могу бити именички, придевски и прилошки, при чему је могућа њихова морфосинтаксичка варијабилност (конверзивност) уз очување значења. Тако, из синтагматског поређења конструкција *угловые диваны практичны* и *диваны, стоящие в углу, практичны* следи да придевски ПФ *угловой* и именички *в углу* имају истоветно значење ’стоји у углу’. *Поверхностные волны* је термин за *радиоволны вдоль поверхности Земли*. Варијабилност илуструју и примери: *всесторонне аргументировать* – ’аргументировать со всех сторон’; *двусторонне симметричные животные* – 'животные, с двумя симметричными сторонами тела’ / ’животные с двусторонней симметрией тела’; *в дали голубой* – ’вдали/далеко от локализатора’ / ’на далеком / большом расстоянии от локализатора’ и сл. Избор модела зависи од многих језичких и ванјезичких фактора, а пре свега од комуникативне намере говорника.

ПФ врше функцију опште просторне деиксе, попут подсистема придева, незаменичких прилога, префикса и предлога са просторним значењем, а њихов систем је организован на сличан начин. Ипак, постоји извесна асиметрија код ПФ спољашњег простора која долази до изражаја у поређењу супротних по сигнификацији парова придева и именица са просторним значењем: нпр. *далекий* / *близкий* према *даль* /?*близь*, *высокий* / *низкий* према *вышина* /**нижина*, *широкий* / *узкий* према *ширь* /**узь*. Речима *близость*, *низость*, *широта* својствена је претежно метафоричка употреба (*близость отношений*, *широта русской души*, *низость поступка*). Могуће је да је асиметрија везана за когнитивне механизме очитавања просторних параметара. Наиме, *вышина* је неконкретан, уопштени назив за вертикално удаљени простор за разлику од блиског и познатог простора, структурираног конкретним предметима који омогућавају пренос јаснијих координата.

Код ПФ се издваја веома значајни фактор који их дели, према запажању Апресјана, на апсолутне и релативне величине (Апресян 1974а). У савременијим истраживањима се говори о улози, односно, положају посматрача или говорника у односу на који се одређују оријентациони параметри. Апсолутна, инваријантна значења имају референти појмова ’центар’, ’периферија’, замишљених оса хоризонтале и вертикале, страна света. Карактеришу се неконверзивношћу (или делимичном конверзивношћу, нпр. *северо-исток* према **северо-југ*). Неке просторне целине имају инхерентну предњу/задњу, леву/десну/бочну и горњу/доњу страну која је непроменљива: *боковая сторона шкафа* остаће *боковая* и када оборимо ормар, *левая сторона тела* је увек *левая* (осим у огледалу).

У релативну категорију ПФ спадају донекле међусобно заменљиве или конверзивне јединице. Оне описују делове просторних целина, чија страна или површина није издиференцирана и „привремено“ додељена. Њихова локализација зависи од положаја посматрача или оријентације у односу на другу референтну тачку. Нпр. када се локализатор налази *с левой стороны от футбольного поля*, то се односи на било коју страну терена уколико се додатно не одабере критеријум за одређивање стране. Тако *левая сторона* може постати *правая*, *передняя* и *задняя* (али не и *верхняя* и *нижняя*).

Типологија ПФ у руском језику у поређењу са српским може да допринесе бољем сагледавању језичких функција и средстава реализације категорије простора у наведеним језицима, обезбеди неопходну грађу за даља примењена и теоријска истраживања језика и простора.

5. План рада:

Дисертација Јулије Шапић имала би следеће делове: I Увод; II Теоријско-методолошки оквир истраживања, III Дескриптивни део истраживања; IV Експланаторни део истраживања, V Закључци, VI Извори, VII Цитирана литература; VIII Садржај. У прилогу би био дат регистар обрађених просторних фрагментизатора у руском и српском језику. У првом делу рада био би одређен предмет истраживања, затим методе, циљеви, хипотезе и очекивани резултати. Други део би био теоријске природе и односио би се у целини и на руски и на српски језик. У њему би се разрадили одговарајући теоријско-методолошки оквири, дао осврт ранијих резултата истраживања предмета дисертације (анализа појмова семантичка категорија, категорија спацијалности, антропоцентризам, граматичке, творбене и лексичке могућности изражавања просторних значења, однос семантичког центра и семантичке периферије категорије спацијалности и др.). У трећем делу рада био би дат системски контрастивни опис просторних фрагментизатора у дата два језика. У четвртом делу рада биле би објашњене различите функционалне специфичности појединих просторних фрагментизатора и њихових микросистема у дата два језика. У закључцима би се резимирали резултати истраживања и указало на могуће правце даљег истраживања. Таква структура дисертације пружа добре могућности да се резултати истраживања презентују научној јавности на јасан, прегледан, конзистентан и убедљив начин.

6. Методе истраживања:

Теоријско-методолошку основу истраживања чинила би теорија семантичких локализација, која је у славистици излагана, развијана и примењивана на више проблемских области у оквиру проучавања семантичке категорије простора и метафоризације просторних критеријума у другим семантичким сферама. Намера Јулије Шапић јесте да у дисертацији *Просторни фрагментизатори у руском језику у поређењу са српским* ту теорију примени на дати језички подсистем, што би представљало још једну проверу њених експланаторних могућности, али и прилику да се она модификује и даље развија у складу са теоријом и методологијом савремених проблемски сличних лингвистичких истраживања.

Јулија Шапић би у дисертацији *Просторни фрагментизатори у руском језику у поређењу са српским* применила и неке друге методолошке поступке, посебно оне који су у вези с контрастирањем језика и когнитивнолингвистичких истраживања (нпр. анализа прототипа, анализа вербалних асоцијација и др.).

Емпиријску основу њеног истраживања представљала би грађа из основних функционалних стилова руског и српског језика, која би била преузета из постојећих електронских и других извора, а знатним делом грађа би била ексцепирана и из примарних извора.

VII. ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу наведених података Комисија констатује да је Јулија Шапић, мастер, подобна за израду докторске дисертације.

На основу онога што је у пријави наведено о постављеним циљевима, хипотезама, методу рада и очекиваним резултатима Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације с мањом преформулацијом наслова тако да гласи: *Просторни фрагментизатори у руском језику у поређењу са српским.*

На основу наведених података о предложеном ментору Комисија констатује да је проф. др Предраг Пипер подобан за ментора предложене докторске дисертације.

Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидата Јулије Шапић и да јој одобри тему за израду докторске дисертације под насловом *ПРОСТОРНИ ФРАГМЕНТИЗАТОРИ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ У ПОРЕЂЕЊУ СА СРПСКИМ*, а да се за ментора именује др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Др Предраг Пипер, редовни професор

Др Биљана Марић, доцент

Др Јелена Гинић, доцент

Београд,
28. децембра 2017.